

प्रवेश सं० ४९००२

विषयः _____

क्रम सं०

नाम विहक

प्रत्यकार

पत्र सं० १-२३

श्लोक सं० _____

अक्षर सं० (पंक्तौ) — २६ — पंक्ति सं० (पृष्ठे) — ६९

आकार: ८" x ३.७"

लिपि: देवा.

साधारः

वि० विवरणम्-----

002248

पी० एस० यू० पो०—७७ एस० सी० ई०—१६५१—५० ०००

31.6.25

निर्दिष्ट

श्रीमद्गुरुस्वरूपनिर्णयनै. नीलेश्वर

गुरुदेव

श्रीमद्गुरुदेव

श्रीमद्गुरुदेव

श्रीमद्गुरुदेव

श्रीमद्गुरुदेव

श्रीमद्गुरुदेव

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ ॐ ॥ अथेमा अतिस्तुतय इत्या च च
 नैपि वासं प्रत्यय एव स्यान्माहा नाग्या देवतायः सोऽग्निमेव प्रथ
 ममाह च मन्त्रे द्यु निस्त्वमाशुश्रुत्तुणिरित्यथैतस्मिन्सूक्ते
 न हि च दारे निमिषश्चने श इति वरुणस्याथैषेऽस्य ॥ १॥ यद्याव
 द्दंते शतं शतं नृमीरुतस्युः । न चावज्जिंस्मदस्वस्य अत्र न जा
 तमं हरो दंसी ॥ यदित इं द्रशतं दिवः शतं नृमयः प्रतिमानानि
 स्फुन चावज्जिंस्मदस्वमपि स्य निद्या वा दृथिव्या वप्य न्य भूवी

शिवः

१

तामित्यथैषादित्यस्या ॥ २॥ यददं चोदृषा कपेटुहमिंद्राजं गंतना
 कस्य पुत्रोऽद्यो मृगः कमंगं जनयोपनो विश्वस्मादिंद्र उत्तरः ॥ यद
 दं चोदृषा कपेटुहमिंद्राजं गंतं कस्य पुत्रोऽद्यो मृगः कसंबका ही
 मृगो मृगो माहर्षेर्गतिकर्मणा कमंगं महेन्द्रां जनयोपनः सर्वस्माद्य
 इंद्र उत्तरस्तमेतद्रुम आदित्यमथैषादित्यरः ॥ ३॥ विहि
 सो तोरस्तं चतुर्नेंद्र देवममंसता यत्रामदृषा कपिर्युः प्रष्टेषु म
 सरवा विश्वस्मादिंद्र उत्तरः ॥ व्यस्तं चतुर्हि प्रसवाय न चैंद्र देवममं

मन्त्रयत्रामाद्यहृषाकपिर्यइश्वरः। उष्टेषु पोषेषु मन्त्ररवाममम
 रवामममनेरवायेन सरवायस्तेः सदेति वासवस्माद्यइउत्तरस्त
 मेनद्रुमन्त्रादित्यमथैषाचिनो॥४॥ सृष्टयेकजर्जरीत्रुपर्फीरुनै
 तोशेवत्रुपर्फीपपर्फीका। उदुन्यजेवजेमनामदेः। रूतामेजुरा
 युजरमरायु। सृष्टयेवनिद्विविधास्तृणिर्नवतिनत्रचिहंताचतथा
 शिनोचापित्तत्तारोजर्जरीनत्तारिवित्यर्थस्तुपर्फीरुहंतारौनैतो शिव
 शेवत्रुपर्फीपपर्फीका। नितोशस्यापत्यनैतोशंनैतोशवत्रुपर्फी २

चित्रहंतारौ उदुन्यजेवजेमनामुदेरु। उदुन्यजेवेत्फदकजैश्वरनेसा
 मुजेचांद्रमसीति वाजेमेनेजयमनौ जेमनामुदेरु। तामेजुरायुजरं
 मरायु। एतजुरायुजंशरीरंशरदमः। एमथैषां सोमस्या॥५॥ तरम
 मेदीधावतिधारास्तुतस्यांधसा। तरममं दीधावति। तरतिसपापंस
 वमं दीयस्तौतिधावतिगच्छत्यहंगिनिधारास्तुतस्यांधसा। धारयानि
 पुनस्यमोमस्यमंजघतस्यवाचास्तनस्याथैषायजस्य। धीज्जुवा
 रिष्टदुत्रयोत्रस्यपादादेशीर्षिसप्तहस्तादेसोत्रस्यात्रिधाबद्धो

वृषनोरोरवीनिमृदोदेवोमर्त्याश्चिविवेशाचत्वारिंशज्जेनिवेदावाए
 नउक्तास्त्रयोऽस्यपादाइतिसवनानित्रीणिदेशावेषाणीयेयात्रा २
 येसमस्तसामःसमष्टं दौसिंत्रिधाकक्षेत्रेधावदोमंत्रब्राह्मणकल्पै
 वृषनोरोरवीनिरोरवणमस्यसवनक्रमेणऊर्ध्वयुर्जुर्निसामनि
 देनमृदिःशंसंनियजुर्निर्यजंतिसामनिस्तुवंतिमृदोदेवइत्ये
 षहिमृदोदेवोय इत्योमर्त्याश्चिविवेशेत्येषहिमनुष्णाणांविश ३ शिवः
 नियजनायतस्यानुराह्यमेनिर्वचनायागास्तुर्यतोनापेक्षंतुआ

ति ३२
 योरोहंतिरोदसी॥ यजंयेविश्वतोऽधरंसुविहंसोवितेनिर। स्वर्गं तं ईजा
 नावानेहंतैतेसुमेवलोकांगतवंतईहंतइ ॥ योरोहंतिरोदसी॥ यजं
 येविश्वतोऽधरंसर्वतोऽधरंसुविहंसोवितेनिरइत्येषावाचःप्रवक्षिते
 व॥ ८॥ चत्वारिवाक्यंरिमितापदानितानिविदुर्ब्रह्मण्येमनीषिणः।
 गुहात्रीणिनिहितानंगयंतितुरीयेवावोमनुष्णावदति चत्वारिवाचः
 परिमितानियदानितानिविदुर्ब्रह्मण्येमेधाविनोगुहायांत्रीणिनि

द्वितीयं नानां वेदयन्ते गृहा गृहते क्लृप्तिं त्वरतेः कतमानि नानि च त्वारि
 यदा नो कारे महा व्या हतयश्चिन्ता नाना माख्याते चोपसर्गानि यानां श्रुति
 वेदाकरणां मंत्रः कल्प्यो ब्राह्मणं चतुर्थी व्यावहारिकी त्रिधा त्रिका सचो
 यजुर्वेदिसामानि चतुर्थी व्यावहारिकी त्रिधा त्रिकाः सर्गानां वायुयसां क
 इत्यमरीत्ययस्य चतुर्थी व्यावहारिकी त्रिधा त्रिकाः सचो यजुर्वेदिसामानि
 चेत्यात्मप्रवादा अथापि ब्राह्मणं भवति सार्वे वा क्लृप्तिं चतुर्थी यम

वदेष्टे वलोकेषु त्रीणि यजुर्वेदुत्तरीयं याजुर्वेदं सौम्यं सारधं तरेयं त
 रिक्ते सावायौ सावामदेव्ये दिविसादित्ये सा हृदति सा सनयित्वा ॥ १ ॥
 वथयश्चुत्तरीयं यावत्परिच्यत तं ब्राह्मणं न्यदधुस्तस्माद्ब्राह्मणं उ
 भयी वाचं वदंति याच देवानां याचमनुष्मणामित्यथैवाकुरस्य ॥ २ ॥
 सचो अक्षरेयमेवोमन्यस्मि देवा अधिविश्वे निषेदुः । यस्तं न वेद
 किमु वा करिष्यति य इन्न हि दुस्तं मे समासते । सचो अक्षरेयमेव

५

वने यस्मिन् देवा अधिनिषत्ताः सर्वे यस्तत्र वेद किं स भवा करिष्यति य
 इन्द्रादितुस्तस्मै समासत इति विदुषु न यदिति कतमत्र देतदहं मोमि
 त्येवावगिति शाक पूति श्वेच सुहृदः परमेव वने धीयंते नाना देव
 तेषु च मंत्रे छेत्तुं दवा एतदहं यस्तु वीजं यो विद्यां प्रतिप्रतीति च ब्राह्म
 णी ॥ १० ॥ आदित्य इति पुत्रः शाक पूतिरेष श्रवति यदेन मर्चति प्रसृचः
 सर्वाणि भूतानि तस्य यदन्यन्याश्च शुः स्रदहं भवति रश्मयो वदेवा उ

५

अंते य एतस्मिन् अधिनिषत्ता इत्यधिदेवतमथाध्यात्मं शरीरमत्र स गु
 अते यदेने जायते प्रसृचं सर्वाणीन्द्रियाणि तस्य यदविनाशि धर्मतद
 हं भवतीन्द्रियाण्यत्र देवा उ अंते यान्यस्मिन् अधिनिषत्ता नीत्यात्म प्र
 वादाः ॥ ११ ॥ अहं न हं रति न ह्यीयते वा ह्यं भवति वा चो ह इति वाऽहो
 पादानस्यां जनानां तस्य कृती नरद्वैतमीने सामान्यादित्ययं मंत्राद्यं वि
 ताभूहो भूहो पिश्रुति नोपि तर्ह्यतो ननु पृथक् केन मंत्रासनिर्वक्तव्याः

६

प्रकरणशतवत्तुमैरिर्वक्रव्यानह्येषुप्रत्यक्षमस्यवृत्तिरतपसीवा
 पारोवर्धवित्तुतुरतुवेदितुप्रभयोविद्यःप्रशस्योभवतीत्तुक्रंपुरस्ता
 मनुष्यावासिषूक्रामत्तुदेवानब्रुवन्कोनमयिर्भविष्यतीतितेभ्यएतं
 तर्कमृषिंप्रायच्छन्मार्थविंताभूहमभूत्तत्तस्याद्यदेवकिंचानूचानो
 भूहत्यार्वेतुद्रवति। ११ हृदातुष्टेषुमनसोजुवेषुयद्वाह्यणाःसंयजंते
 सखायनमत्राहंविजङ्ग्वेद्याभिरोहब्रह्मणोविचरंस्तुत्वे। हृदातुष्टे ६

पुमनसांप्रजवेषुयद्वाह्यणाःसंयजंतेसमानख्यानामविजोत्राहं
 विजङ्ग्वेद्याभिर्वेदितव्याभिःप्रहृन्निभिरोहब्रह्मणजहब्रह्मणजह
 एषांब्रह्मेतिवासेयंविद्याश्रुतिमतिबुद्धिस्तस्यास्तयसाधारमीप्सि
 तव्यंतदिदमायुरिच्छताननिर्वक्रव्यंतस्याहं दःसुशेषाउपेक्षितव्या
 अथागमोयांयांदेशतानिराहृतस्यास्तस्यास्ताद्राव्यमनुभवत्यनुभ
 वति। १२ प्रथमःपादः ॥ व्याख्यातंदैवतंतयसांगंवाथातजुर्दुमार्गग

७ तिं ता ख्यास्या मः सूर्य आत्मे सुदित स्य हि कर्म दृष्ट्वा येन दनु प्रवदत्य
 धेतं महा तमात्मान मेव गीता प्रवदती इमि वं वरुण मा कु रित्य धौ व
 म हा नात्मा त्म जिहा सयात्मान प्रो वा वा गिरि मि जन्म जा त वे दा अह
 मस्मि प्रथ म जा इत्ये ताभ्यां ११ अग्नि रस्मि जन्म ना जा त वे दा धृतं मे व ह
 र नृ तं म आ स न ॥ अर्कं सि धि दूर ज सो षि मा नो जं स्वी व र्मो ह वि रं स्मि
 नो म ॥ अह मे स्मि प्रथ म जा स त स्य पूर्व दे वेभ्यो अमृत स्य नो म ॥ यो मा ७

दहोति स इ देव मा व दृ म भ्र म न्न मु दं त म यि ।
 स ह शा स्त्रा षा ड् ध भू र्वे वं तं व्या ज हा रं यं त मा त्मा न म ध्या त्म ज मं
 क म न्य स्मा आ र्च व ह्ने ति । १ अ प रं यं गो पा म नि प घ मा न मा चु प रा
 व प धि भि श्च रं तं । स स धी चीः स वि पू र्वा व सा न आ व री व त्ति धु वे ने

इति
 ति

८ श्रुतः। आवरीवर्तिधुवनेश्वतरित्यथेवमहानात्मा सत्त्वलक्षणसत्वरं
 तद्दृष्टं तत्सत्त्वतत्सलिलतदयस्कंतदस्यर्शितदरूपंतदरसंतदगंधंत
 दधुतंतदच्छुक्तं तन्निष्ठीभूतात्मासेवाभूतप्रकृतिरित्येकेतकेवंतद्वा
 नाकेवज्ञमनुप्राप्यनिगत्मकमप्येषमहानात्माविविधोभवतिमत्तं
 रजस्तमइतिसत्त्वमुमध्येविश्रुहंतिवृत्त्यमितोरजस्तमसीरजइतिका
 मद्देवस्तमइत्यविज्ञातस्यविश्रुध्यतेविभूतिंकुर्वतः केवज्ञपृथक्का ८

८ यकल्पतेप्रतिमातिलिङ्गीमहानात्मातमोलिङ्गेविद्याप्रकाशलिं
 गस्तमोपिनिश्चयलिङ्गआकाशः। ३। आकाशयुगः शब्दआकाश
 द्युर्द्विगुणस्पर्शेनवायोर्ज्योतिस्त्रिगुणंरूपेणज्योतिषापश्चतु
 र्गुणरसेनाग्निःपृथिवीपंचगुणगंधेनपृथिव्याभूतग्रामस्थाव
 रजंगमास्तदेतदहर्गुणसहस्रंजागर्जितस्यांतेस्तुष्टुस्यैत्रेणानिप्र
 त्याहरतिभूतग्रामाःपृथिवीमपियंतिपृथिव्यपआपोज्योतिर्वी

ज्योतिर्वी

२

पुंवायुगकाशमाकाशमनोमनोविद्याविद्यामहान्मात्मानंमहा
 नात्माप्रतिभाप्रतिभाप्रकृतिंसात्वपितियुगसहस्रंरात्रिस्तदेता
 वहीरात्रावजसंयस्विरवर्त्ततेसकाक्षसदेतदहर्भवतियुगसहस्रपर्य
 नमहर्यद्दृष्ट्वाणोविहारात्रियुगसहस्रान्तंतेहोरात्रविदो जना इति ॥
 ४॥तेपरिवर्त्तमानमन्योनुप्रवर्त्ततेस्रष्टा इष्टाविभक्तातिमात्रोहमि
 तिगम्यतेसमिध्यादर्शने दंयावकंमहाभूतंशुचिराण्यकाशा

२

3

हायोः प्राणं वरुणं वक्रां वतेजसोऽप्यः स्वेहं पृथिव्या मूर्तिः पार्थिवं ह्य
 ष्ठौ गुणा विद्या त्रीन्मातृतत्त्वा निवृत्तौ स्थित्वा युमज्जानः पितृतत्त्व
 क्मांसशोणितानिमातृतोन्नयानमित्यष्टौ सोयं पुरुषः सर्वमयः स
 र्वज्ञानोपिल्लुप्तः ॥ ५ ॥ स यद्यपुरुष्यते तद्वदति यदि धर्मोऽपुरुष्यते त
 देवो भवति यदि ज्ञानमपुरुष्यते तदष्टुतो भवति यदि काममपुरुष्य
 ते स अथ वत इमां योनिं संदध्यान्निदिदमन्नमन्तं श्रेष्ठारेतसः संभवति

श्रीमल्लोरसोरसाञ्जोणितं शोणितान्मांसं मांसान्मेदोमेदसत्त्वावाक्का
 वोरस्थीन्यस्थिभ्यो मज्जा मज्जातोरेतं सदिदं योनोरेतः सिकं पुरु
 षः संभवति शुक्रातिरेकेषु मान्न भवति शोणितान्तिरेके स्त्री भवति
 । इदं भागं समेन न पुंसको भवति शुक्रेण मित्रेन यमो भवति शुक्र
 शोणितसंयोगान्मातृपितृसंयोगाच्च कथमिदं शरीरं परं संयम्य
 ते सौम्यो भवत्येकरात्रोषितं कलं भवति पंचरात्राद्बुद्धाः सप्तरात्रा

तो

त्येजाद्विसप्तरात्राद्बुद्धः पंचविंशतिरात्रस्वस्थिं घृतो भवति मासमा
 त्रान्कठिनो भवति द्विमासाभ्यंतरे शिरःसंयद्यते मासत्रयेण ग्रीवा व्या
 देशो मासचतुष्टेण त्रय्यादेशः पंचमेमासेन खरो म व्यादेशः षष्ठे पु
 खनासिका हि श्रोत्रं च संभवति सप्तमे चलनसमर्थो भवति षष्ठे मे
 बुद्ध्या ध्यवस्यति नवमे सर्वंगसंपूर्णो भवति । मृतश्चाहं पुनर्जातो जात
 श्चाहं पुनर्मृतः । नाना योनिसंहराणि मयोषितं निष्ठा निवे । आहारं

११ विविधा भुक्ताः पीतानाना विधा स्तनाः । मातेरे विविधा दृष्टाः पिन
 रयुहुदस्तथाः अवापुखः पीयमानो जंतुश्चैव समन्वितः । सांख्यो
 गममप्येतेषु रुधवायै च विंशक मिति ततश्च दशमे मासे प्रजायते जा
 तश्च वायुना स्पृष्टो न स्मरति जन्ममरणौ त्वे च शुभाशुभं कर्मैतच्छरी
 रस्य प्रामाण्यं ॥ अष्टोत्तरसंधिशतमेषा कपालं शिरः संपद्यते षो
 डशवपाय जानि न वस्त्रा युशतानि सप्तशतं पुत्रस्य ममीणामेह ११

५ चतस्रो रोमाणि कोट्यो हृदयं शुष्क कपालानि द्वादश कयानि जिह्वाह
 षण्णो ह्यष्टसु यणौ तथोपस्थ गुदयोश्चैतन्मूत्रपुशियं कस्मादाहारपा
 नसिक्त्वा देवुपचित कर्मणा वन्यो नृजायेते इति । तं विद्या कर्मणा
 समन्वारयेत् सर्वप्रज्ञावमहत्प्रज्ञानमसिमग्नोजरामरणहृत्पिया
 सा शोकक्रोधलोभमोहमदभयमत्सरद्वेषादेष्विष्यात्सयात्मवे
 ईद्वैरभिभूयमानः सोऽस्मादाजैर्बन्तं च प्रावासांतं निर्मुच्यते सोऽस्मा

त्वां महाभूमिकावच्छरीरात्रिमेवमात्रेः प्रकर्म्यप्रकृतिरपि यरी
 त्वत्तेजस्य शरीरं कृत्वा कर्मणो बुरुपं कर्ममनुभूयंतस्य मेरुये पुन
 रिमं लोकं प्रतिपद्यते ॥ अथ ये हिंसा माश्रित्य विद्यामुत्तरज्यं महत्र
 यस्ते पिरैर्विरेण वेदोक्तानि वा कर्माणि कुर्वन्ति ते धर्ममभिसंभवन्ति
 धर्मादात्रिंशत् रयणीयमाणं पदं मय्यहीयमाणं यका दृक्
 गायनं दक्षिणायनात्पितृलोकं पितृलोकाच्चंद्रमसंचंद्रमसो वा १९

पुंवायोर्दृष्टिं दृष्टेरोषधयश्चैतद्भूत्वा पुनरेवेमं लोकं प्रतिपद्यते ॥ अथ
 अथ ये हिंसा मुत्तरज्यं विद्यामाश्रित्य महत्रयस्ते पिरैत्तानोक्तानि वा
 कर्माणि कुर्वन्ति ते चिरमभिसंभवन्त्यर्चिवो ह्यरूद्रा पूर्यमाणायका
 मा पूर्यमाणायका दुर्गयना पुदगयना देवलोकं देवलोकवादादित्य
 मादित्या द्वे द्युतं वैद्यता न्यान संमानसः पुरुषो धृत्वा असलोकमभि
 संभवन्ति न ते पुनरावर्त्तन्ति शिष्टादं दशका यत इदं न जानन्ति न

१३

स्मादिदं वेदितव्यमथाप्याह ॥ ११ ॥ न तं विदितव्यं य इमा ज्ञानान्यथा
 व्याकुलं तं रं व भूयनी हारेण प्राप्ता जल्ल्या वा सुतय उव्यशास
 श्रुति। न तं विद्यया विदुषो य मेव विद्वांसो वदन्त्यहं ब्रह्मणस्प
 ति म न्यथा क मं त र म न्य दे ध्या मं त रं व भूवनी हारेण प्राप्ता त
 मसा जल्ल्या वा सुतय उव्यशासः प्राप्तां स र्ययं त्यथा गमि न्यश्रु
 रं त्य विद्वांसः के व ज्ञ मनु प्रवदं त्यथा हो विद्वांसः के व ज्ञो न क न्य

कि

१३

या
 मेत्यासत
 व्योभवम
 तेना१

तेन स्य नय सा स हा प्रमादे संततमि ह्ये "तेनासं
 त्वमि ह्ये देय महि सखा श्रेष्ठः संजानाति भूतं भवद्विष्यदिति ज्ञाता क
 स्माज्ञानतेः सखा कस्मात्स त्वते सह भूते द्वियैः शोशने महाभूतानि रेव
 संदियाणि व्रजेति स ब्रह्मभूतो भवति सा हि मात्रो व्यवतिष्ठते वं
 धो ज्ञानकृतांथात्मनो महतः प्रथमं भूतनामधेयान्यनुक्रमिष्या
 मः ॥ १२ ॥ हंसा व मय ज्ञावेन मे ध्यः कृमि भूमि विधुः प्रधुः पांशुः श

रेव

कि

प्र रं या कर्म कारय ताति वा त स्व तपः प्रति
 ज्ञाती तं मुपसाम आपात्मा ॥ २ ॥ ल

सतीश्वर

צו

[illegible]

शुभा प्रशम
८८९

24

रेण्यं हंसः आत्मा भवति यदर्थं अर्धानं यद्वा द्विष्यांशः शक्तिर्यजसं नै
 कुरुते यज्ञः आत्मा भवति यदेनं तन्वतेः धीतं महांतमात्मानं मेतानि
 स्रक्ता न्येतां शुबोचु प्रवदंति । १३ सोमः पवते जनिता मतीनां जनिता
 दिवो जनिता पृथिव्याः । जनिता ग्रेर्जनिता सूर्यस्य जनिते इष्य जन
 नोत विष्णोः । सोमः पवते जनयिता मातीनां जनयिता दिवो जनयि
 ता पृथिव्यां जनयिता ग्रेर्जनयिता सूर्यस्य जनयिते इष्य जनयितो

१५

तविष्णोः ॥१४॥ सोमः पवते जनिता मतीनां जनिता दिवो जनिता पृथिव्याः । जनिता मे जनिता सूर्यस्य जनिते इष्य जनिता नविष्णोः । सोमः पवते सोमः सूर्यः प्रमवना कनिता मतीनां प्रकाशन कर्मणा मादित्यरश्मीनां दिवो ह्योतन कर्मणा मादित्यरश्मीनां पृथिव्याः प्रथन कर्मणा मादित्यरश्मीनामाग्नेतिकर्मणा मादित्यरश्मीनां सूर्यस्य स्त्रीकरण कर्मणि मादित्यरश्मीनामिंद्रस्यैश्वर्यकर्मणा मादित्यरश्मीनां ॥१५॥

स्त्री

१६

विष्णोर्वाग्निकर्मणा मादित्यरश्मीनामित्यधिदेवतमथात्मात्वं सोम आत्माप्येतस्मादेवेन्द्रियाणां जनितेत्यर्थः । अपि वा सर्वा भिर्विभूतिभिर्विभूततम आत्मेत्यात्मगतमावृष्टे ॥१५॥ ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृद्धिर्विप्राणां महिषो मृगाणां श्येनो गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः पृथिव्यमत्येतिरेभन । ब्रह्मा देवानामित्येव हि ब्रह्मा भवति देवानां देवन कर्मणा मादित्यरश्मीनां पदवीः क

१६ वीनामित्येषद्विषदंवेत्रिकवीनांकवीयमानानामादित्यरश्मीनांमृ
 धिर्विषाणांमित्येषद्विषमिलोभवतिविषाणां व्यापनकर्मणामा
 दित्यरश्मीनांमृष्टोमृगाणामित्येषद्विमृष्टानुभवतिमृगाणांमा
 गीणकर्मणामादित्यरश्मीनांश्वेनोदृष्टाणामितिश्वेतआदित्यो
 भवतिश्वेतगतिर्कर्मणोदृष्टआदित्योभवतिदृष्टतेस्थानक
 मणोयतएतस्मिंस्त्रिष्टुतिस्वधितिर्वनानामित्येषद्विषदं कर्म १६

व न

णादित्योधत्तेवनानां व्यापनकर्मणामादित्यरश्मीनांसोमःयवित्र
 मत्येतिरेभस्वित्येषद्विषविंशरश्मीनामत्येतिस्त्रयमानएषएवैत
 त्सर्वमकरमित्यधिदेवतमथाध्यात्मं ब्रह्मादेवानामित्ययमधिब्र
 ह्माभवतिदेवानां देवनकर्मणामिंद्रियाणांपदवीः कवीनामित्यय
 मपियदंवेत्रिकवीनांकवीयमानानामिंद्रियाणामृधिर्विषाणां
 मित्ययमप्युषणोभवतिविषाणां व्यापनकर्मणामिंद्रियाणांम

१३ द्विषो मृगाणां मित्रयमपि महान्नवति मृगाणां मार्गणकर्मणा मि
 द्रियाणां श्रेयो गृध्राणां मित्रिणेन आत्मा भवति श्पायते जीनक
 र्मणो गृध्राणां द्रियाणि गृध्रते जीनकर्मणो यत एतस्मिं लिष्टं ति
 स्वधितिर्वनानां मित्रियमपि स्वयं कर्माणां तन्निधत्ते वनानां
 वननकर्मणा मिंद्रियाणां सोमः पवित्रमप्येतिरेभस्मिन्मित्रियमपि
 पवित्रमिंद्रियाण्यप्येति स्मयमानो यमेवैतत्सर्वमनुभवत्यात्सु १३

गतिमाबुधे ॥६॥ तिस्रो वाच ईरयति प्रवद्विर्सेतस्य धीतिं ब्रह्मलोमनी
 षां। गायोयति गोयतिं पुच्छमानाः सोमं यतिमतयो वावशानाः। वद्वि
 रादित्यो भवति सति तिस्रो वाचः प्रेरयति सवोयं जूषिसामान्युतस्यादि
 त्स्य कर्माणि ब्रह्मलोमता न्येष एवैतत्सर्वमहुरमित्यधि देवतमथा
 ध्यात्वं वद्विरात्मा भवति सति तिस्रो वाचः ईरयति प्रेरयति विद्याबुधि
 मता मृतस्यात्मनः कर्माणि ब्रह्मलोमता न्ययमेवैतत्सर्वमनुभव

त्यात्मगतिमावृष्टे। सोमं गावो धेनवो वा वशानाः सोमं विप्रमतिभिः
 वृच्छमानाः। सोमः स्तुतः पूयते अज्यमानः सोमं अहो ह्यिष्टुभः संनवं
 ते। एत एव सोमं गावो धेनवो रश्मयो वा श्यमानाः कामयमाना आदि
 त्यं यं त्येवमेव सोमं विप्रारश्मयोः यमतिभिः वृच्छमानाः कामयमाना
 आदित्यं यं त्येवमेव सोमः स्तुतः पूयते अज्यमान एतमेवाकीं शुष्टिष्टु
 मश्वसंनवंते त एतस्मिन्नादित्य एकं भवंतीत्यभिदेवतमथाध्यात्ममेत १८

एव सोमं गावो धेनव इन्द्रियाणि वा वा श्यमानानि कामयमानान्यात्मानं
 यं त्येवमेव सोमं विप्र इन्द्रियाणि मतिभिः वृच्छमानानि कामयमानान्या
 त्मानं यं त्येवमेव सोमः स्तुतः पूयते अज्यमान इममेवात्मा च सप्त अथ य
 श्वसंनवंते तानीमान्येतस्मिन्नात्मन्येकं भवंतीत्यात्मगतिमावृष्टे। १८
 अजां त्सु इन्द्रः प्रथमे विधर्मं जनयन्नुजा भुवनं सृजतां। वृषां पवित्रे
 अधिष्ठानो अग्नेर्बुध्नो सोमो वा ह धेनुवान इन्द्रः अत्यक्रमी त्सु इन्द्रा आ

१७ दिव्यः परमे अवने वर्ध कर्मणा जनयः प्रजा सुवनस्य राजा सर्वस्य राजा ह
 षाय विवे अधिमानो अये हृत्सो मो वा हृथे सुवान इंदुरित्यधिदेवत
 मद्या ध्यात्ममत्त कर्मी त्म सुदृष्टा त्मा परमे अवने ज्ञान कर्मणा जनय
 त्म जा सुवनस्य राजा सर्वस्य राजा हृथा पवित्रे अधि सा नो अये महत्सो
 मो वा हृथे सुवान इंदुरित्या त्म गतिमा च हृत् १७ मृद्वत्सो मो महिषश्च
 कारा पां यद्गर्भो हृणीत देवान् । अदध्रादिंदेष्टवशानुजो जनयत्स्ये १७

ज्योतिरिंदुः । महत्सो मो महिषश्च कारा पां यद्गर्भो हृणीत देवानाम्
 धिपत्यमदधादिंदेष्टवमाना च जो जनयत्स्ये ज्योतिरिंदुरादित्य इं
 दुरात्मा । १७ विधुं दृष्टाणं समने बहूनां युवानं संतं पलितो जगार । दे
 वस्य पश्य कार्त्तं महित्वा याम्मारुसह्यः समान । विधुं विधमनशीलं
 दृष्टाणं इमनशीलं युवानं चंद्रमसं पलित आदित्यो गिरतिं सद्यो मि
 यते सदिवससुदिते त्मधिदेवतमथा ध्यात्तं विधुं विधमनशीलं द

२. इति इमं नशीलं युक्तं महांतं पलितमौ श्यागिरतिगञ्जौ प्रियतेरा
 त्रिः समुदितेत्यात्मगतिमात्रं ॥ १ ॥ साकं जानां सप्रथमादुरेकं जंष्ट
 लिष्टमासर्वयोदेबुजाइति। तेषां मिष्टानि विहितानि धाम्नाः स्या
 त्रेरं जते विकृतानि रूपशः। सहजाता मां यं स्यामृषीणा मादित्यः स
 प्रमत्तेषां मिष्टानि वाकांता निवाकांता निवागतानि वामतानि वा
 नतानि वा त्रिः सहसं मोदंते यत्रैतानि सप्रमत्तबीणानि ज्योतीं चिते

२०

शुः परा आदित्यत्वात् ये तस्मिन्त्येकं भवंतीत्यधिदेवतमद्याध्यात्मं सहजाता
 नां यं स्यामिं द्रियाणा मात्मा सप्रमत्तेषां मिष्टानि वाकांता निवाकांता नि
 वागतानि वामतानि वानतानि वान्येन सहसं मोदंते यत्रैतानि सप्रमत्तबी
 णानीन्द्रियाण्येभ्यः परा आत्मा तान्ये तस्मिन्त्येकं भवंतीत्येतात्मगतिमात्रं
 ॥ १ ॥ द्वितीयं वादः स्त्रियः सतीत्यां उमेपुंस आहुः यश्च दह एवौ न
 विचेतदंधः। कविर्यः पुत्रः स इमां चिकेतुं यत्नानि विजानां तपि

"दक्ष एवम्"

२१ त्विच्छितासन्तः। स्वियगवेताः शहस्यशरमरुपगंधहारिण्यस्मात्प्रमुं पुंश
हेनैनिगहोरः प्राण इति पश्यन् कैश्चिन्नविज्ञानान्यधः कविर्यः पुत्रः स ई
मा ज्ञानातिथयः स ईमा ज्ञानातिथयित्विच्छितासदित्यात्मगतिमाचष्टे।
स गार्हपत्यं भुवनस्य रेतो विष्णोस्त्रिष्टुतिप्रदिशा विधर्मणि। ते धीतिभि
र्मनसा ते विपश्चिन्तः परिभुवः परिभवंति विष्णुतः। स प्रेतानादित्यर
ग्मीनयमादित्यो गिरतिमध्यस्थानो हं शब्दो या न्यस्मिंस्त्रिष्टुतितानि २१

परि १

धीतिभिश्च मनसा च विपर्ययंति भुवः परिभवंति सर्वाणि कर्माणि वयं
कर्मणोऽप्यधिदेवतमथाध्यात्मं स प्रेतानीदियाण्ययमात्मा गिरतिमध्य
स्थानो हं शब्दो या न्यस्मिंस्त्रिष्टुतितानि धीतिभिश्च मनसा च विपर्ययंति
परिभुवः परिभवंति सर्वाणि कर्माणि ज्ञानकर्मणोऽप्यत्मा गतिमाचष्टे। २१ कर्माणि
न विज्ञानामियदिवेदमस्मिन्नित्यः स न हो मनसा च रामि। युदा मा ग
अथ मुस्तिनस्य दिहा चो अश्नवे भागमस्याः। न विज्ञानामियदिवेद

३३

मन्त्रितिर्यः संन हो मनसा वरा प्रिरि जान न्नु द्विमंत्रः परिवेदयेयंते
मादितो यमाः माः प्रिरि जान न्नु द्विः कर्मातः परिवेदः ३ अथाहु प्रा देति
स्वधया गृभीतो मर्त्यो मर्त्यो नापयोनिः । तांश्च संना विष्टु चीनो विष्टु तांश्च
नं विष्टु नंति विष्टुः रत्नं । अथाहु वयति प्राहु वयति स्वधया गृभीतो
मर्त्यो आदितो मर्त्यो नं चंद्रमसा सह नो शश्व हा मिनो विश्व गामिनो ब
हु गामिनो वा पश्यत्यादित्यं न चंद्रमसि न्य धिदेव तमथा आत्म मपाहु

प२

३२

स

विष्टु जीम नो २

वयति प्राहु वयति स्वधया गृभीतो मर्त्यो आत्मा मर्त्यो न मनसा सह नो
शश्व हा मिनो ब हु गामिनो वा पश्यत्यात्मानं तमन स इत्या त्मु गतिमा
वृष्टे । ४ तदिदं मधुर्वनेषु ज्येष्ठं यतो जुजु उय स्त्वेष नृस्रोः । सद्यो जज्ञा
नो निरिणातिशान्न नुय विष्टु मर्त्यो माः । तद्वयति भूतेषु भुवनेषु
ज्येष्ठमादित्यं यतो यज्ञ उयः स्त्वेष नृस्रो दीप्ति नृक्तः सद्यो जज्ञानो नि
रिणातिशान्न निति निरिणातिः प्रीति कर्मी दीप्ति कर्मी वाऽनुमर्त्यंति

३२

ज्ञानवृक्षः

यं विष्णुः प्रमादस्य धिदेवतमद्या ध्यात्वं तद्वति भूतेषु भुवनेषु तेषु म
व्यंजयतो ज्ञायत उग्रस्येष्टनृत्वा ~~यस्यैव~~ यो ज्ञानो निरिणाति
शत्रुनिति निरिणातिः धीतिकमां स धिकमां ज्ञानमदंति यं यं मयं ज
माइत्यात्मगतिमाचष्टे। यको मयं पुं दे भुरिगा ज्ञतस्य शिमीवतो भा
मिनो दूहेणा मृत्वा आसंति वृत्त स्वामी मयो वृत्त्यं यो भूत्या मृगाध
त्स जीवात्। क आदित्यो भुरिगा पुं दे रश्मी न्क मवतो भावुमतो ड

२२

० दि १

२३

राधर्षीण्यस्य सुखा वंशूती भूती पुणा वंति मयो धूनि सुख धूनि य इ
मं संभृतं वेदकथं मजीवतीत्यधिदेवतमद्या ध्यात्वं क आत्मा भुरिगा यं
क्रुद्रियाणि कर्म वंती भावुमती डराधर्षीण्यस्य नृत्वा न वंती सनी सु
णवंति मयो धूनि सुख धूनि य इ मानि संभृतानि वेदचिरं मजीवतीत्या
त्मगतिमाचष्टे। एक ईषते बुज्यते को विभाय को मं सते संतु मि डूं को अ
ति। कस्तो काय क ई भो यो त राये धि व्रवत न्वे इ को जनाय। क एव ग ह

एक न स
न वंती इ नि
सु एव ति पो ह

केन्द्री १

२४

तिजोदरातिको बिभेति कोमं स ते संतमिदं कल्लोकाया पत्न्या यमह
 तेचनोरणाये रमणीया यदानीयाय १ को अग्रिमिदं देहविषाघृत
 नेकचायजाता सत्त्वमिध्रवेभिः । कस्मै देवा आवहाना शुहोमार्थ
 मंसते वीति होत्रः स्वदेवः । क आदित्यं पूजयति हविषा च घृतेन च
 एकचायजाता सत्त्वमिध्रवेभिरिति कस्मै देवा आवहाना शुहोमार्थ
 न्कोमंसते वीति होत्रः स्वदेवः कल्याणदेव इति त्वधिदेवतमथा २४

२४

त्वं क आत्मानं पूजयति हविषा च घृतेन च एकचायजाता सत्त्वमिध्र
 वेभिरिति कस्मै देवा आवहाना शुहोमार्थ न्कोमंसते वीति होत्रः स्व
 प्रजः कल्याण प्रज इत्यात्मगतिमा चष्टे । जन्तुमंग प्रशंसिषो देवः
 शविष्ठमर्थं । तन्वद न्यो मघवं न स्त्रिमर्दिनै इव वीमिते वचः । त्व
 मंग प्रशंसि देवः शविष्ठमर्थं तन्वद न्यो स्त्रिमघव न्याता वाया जयि
 ता वाजेता वा सुहविता वै इव वीमिते वचः स्तुतिः संयुक्तं । १७ तृती

स्वयं

३ ति

यः पादः ॥ हास्यपूर्णं सुयुजासखाया समानं हृत्परीयः स्वजातेतयो
 न्यः पितृन् संस्थाप्य न श्रुतं न्यो अभिवाकशीति। हो हो प्रतिष्ठितो सु
 कृतो धर्मकशीति दुः कृतं या यं परित्यक्तमिच्छा वक्तुं सुयुजासु
 जासखायैत्यात्मानं परमात्मानं प्रत्युत्तिष्ठति शरीर एव तज्जायते ह
 र्कं भर्तुं शरीरं हृत्परीति प्रतिष्ठापयति तयो रन्यदुक्ता न श्रुतं न्यो मर
 सहस्रतां सलाकतामश्रुतेय एव वेदानश्रुतं न्यो अभिवाकशीत्या २५
 न्या १

तु गतिमाचुष्टे। शविप्रविप्रासो वसे देवं मत्री सकुतये। अग्निं गीर्भिर्ह
 वामहे। विप्रविप्रासो वसे विदुर्विदुर्ते वेदितव्यं विमलं शरीरं बाधुना
 विप्रकृत्य यन्न निजयं हृदि स्थितं मकारं संहारितं सुकारं प्रजयं मकारं
 रं निलयं गमयति विप्रप्राणेषु बिंदुसंक्रांतं विकचितं वदति तेजः प्रभुं
 कनकं परमेश्वरं ममृतं शरीरं ममृतं जातस्थितं ममृतं वाचा अमृतं
 सुखावदंति। अग्निं गीर्भिर्ह वामहे। अग्निः संबोधयेदग्निः सर्वा देव

२६

तादृशितस्योन्नतगुणयुक्तेतिर्वचनाय। २ हंसः सुविषद्वस्तरंतरिकुस
 होतोवेदियदतिथिर्दुर्गोणसत्। न्ययहेरसदंतुसद्योममद्व्यागोजा
 भेतजा अदिजा अतः। हंसैतिहंसाः सूर्यस्यरश्मिभिः परमात्मा परंज्यो
 तिः पृथिव्याप्रेतिव्याप्रेसर्वं व्याप्रेवननकर्मणा दैव्यासेनादित्यमं
 उल्लेनेतित्यजतीति लोकः स्यजतीति हंसः स्यजतीति हंसाः पर
 मात्मा सूर्यरश्मिभिः प्रभूतगंभीरवसतीति त्रिभिर्वसतीति वावद्वि

२६

त्रि
 र्वसतीति वारश्मिभिर्वसतीति वा सुवर्णीरेताः पूरुषागर्भोरिष्टिरि
 तिरिक्ता निचमकुटिनानि कुटंतारिकं तां तरिकं चरेदर्थे न्यतरि
 क्तां चरतीति दिविभूमिं गमनं वा स्वर्गोत्तः स्वयस्यतो होता होतादित्य
 स्यगता भवंत्यतिथिर्दुर्गोणा स इवैति सर्वे रसाश्चिकीर्षयंतीति वार
 श्मिभिश्चिकीर्षयंतीति खानतं भवतीत्यश्रुगोजा अदिगोजा धनगो
 जा भक्तगोजाः सर्वगोजा इत्येतिथिर्बहुशब्दे भवति निगमो निग

तिर्वसतीति १

20

मस्योभवति तृपिनिर्वचनाय ३ अथ कंयजामहे सुगंधिं पुष्टिवर्धनं । उवा
 रुकं मिबुधंधनामृतोपुकीयमासृतात् । अथ कोरुदः ॥ अथ कंयजाम
 हे यज्ञं नैवेद्यं सुगंधिं सुगंधिं पुष्टिवर्धनं पुष्टिकारिणं मिवांशं रुकुमिव
 बंधनादारोधनामृतोः सकाशात्पुत्रस्य मां कस्मादित्येषामितरया
 पशुभवति ॥ ४ जातवेदसे सुनवामसोममरातीयतो निदहाति वेदः । स
 नः पशुदतिदुर्गाणि विष्टानावेव सिंधुं डुरितात्पुमिः । जातवेदस इति

20

जातमिदं सर्वं सवराचरं स्थिरं तु तन्निप्रलयं न्यायेन जातवेदस्याविदं जा
 तवेदसे वीय सुनवामसोममिति प्रसवायौ भिषवाय सोमं राजानममृत
 मरातीयतो यज्ञार्थमनिष्पन्निदहाति निश्चयेन दहति मस्मीकरोति ।
 सोमो दहदित्यर्थः । सनः पशुदतिदुर्गाणि विष्टानि दुर्गमानि स्थानानि
 नावेव सिंधुं नावा सिंधुं यथायः कश्चि कर्षधरो नावा सिंधुं स्पंदमाना
 नां नदी जलदुर्गमहाकुलानारयति डुरितात्पुमिरिति डुरितानितार

२८

यति तस्यैवापरोभवति। यं शतं जीवशरीरौ वर्चमानः शतं हं मंता नृपतु व
 संतान्। शतमिंद्रापीमं वित्तं ब्रह्मस्यतिः शतायुषा हविषं मं पुनेतुं। श
 तं जीवशरीरौ वर्चमान इत्ययि निगमो भवति। शतमिति शतं दीष्टं मायु
 मरुतोऽप्रां वदंयति शतमेव शतमात्मानं भवेति शतमिति शतं दीष्टं मा
 युः। ह माते गार्धो सिमाते अतयो वमो त्मान्कादा चनादे भव। विश्वा च न
 उपमि। मोहि मातु यवसूनि च धणि भ्युः। मावते धनानि मावते क २८

२९

राचनसरीशुः। सर्वाणि प्रज्ञानान्युपमायैयं मनुष्ठाहितो यमादित्यो यमा
 त्माद्येतदनुप्रवदत्यद्येतं महांतं मात्मानं मेघर्गणप्रवदति वैश्वकर्मणे
 देवानां तु वयं जानानां सदासीनो सदासीनदानीमिति च मेघात्मजिज्ञा
 शासां सैषा सर्वभूतजिज्ञासा ब्रह्मणः सारिष्टिं सरूपतां सलोकतां गयेति म ४
 य एवं वेद नमो ब्रह्मणे नमो महते भूताय नमः पार्त्तं राय नमो यास्काय ब २९
 ह्यशुक्लमसीय ब्रह्मशुक्लमसीय। ७ चतुर्थः पादः त्रयोदशोऽध्यायः समाप्तः॥
 । त्र। अथ के श्वरनी पोषी त्र। उदयरा मेलस्वारे

श्री ५:

॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ विभाग

श्री गुरुदेव की यादों की माला

श्री

त्रायं ब्रह्म कुरुते नारायणोऽष्टमः
त्रायं देव्यं कुरुते नारायणोऽष्टमः

लक्ष्मणपादं नन्दं वाञ्छामो पीतमेनाजीते दीवसे

मे तंतमेनापीने ते अथ राघवं समाकरजे

पोषीत्यष्टमः १) १३ मे संभाषितं देवो पंचदशतवारोऽष्ट

